ब्रह्मणात्वेवमुक्तस्तुरुद्रःक्रोधाग्निमुत्सृजन् ॥ प्रसादयामासततोदेवंनारायणंप्रभुं ॥ शरणंचजगामाद्यंवरेण्यंवरदंप्रभुं ॥ ३० ॥ ततोथवरदोदेवोजितक्रोधो जितेंद्रियः ॥ प्रीतिमानभवत्तत्ररुद्रेणसहसंगतः ॥ ३१ ॥ ऋषिभिर्ब्रह्मणाचैवविबुधैश्चसुपूजितः ॥ उवाचदेवमीशानमीशःसजगतोहरिः ॥ ३२ ॥ यस्त्वांवेत्तिसमांवेत्तियस्त्वामनुसमामनु ॥ नावयोरंतरंकिंचिन्मातेभूद्बुद्धिरन्यथा ॥ ३१ ॥ अद्यप्रभृतिश्रीवत्सःशूलांकोमेभवत्वयं ॥ ममपाण्यंकितश्चापिश्रीकंठस्त्वंभविष्यसि ॥ ३३ ॥ श्रीभगवानुउवाच एवंलक्षणमुत्पाद्यपरस्परकृतंतदा ॥ सख्यंचैवातुलंकृत्वारुद्रेणसहितावृषी ॥ ३४ ॥ तपस्तेपतुरव्यग्रौविस्तृज्यत्रिदिवौकसः ॥ एषतेकथितःपार्थनारायणजयोमृधे ॥ ३५ ॥ नामानिचैवगुह्यानिनिरुक्तानिचभारत ॥ ऋषिभिःकथितानीहयानिसंकीर्त्तितानिते ॥ ॥ ३६ ॥ एवंबहुविधैरूपैश्चरामीहवसुंधरां ॥ ब्रह्मलोकंचकौंतेयगोलोकंचसनातनं ॥ ३७ ॥ मयात्वंरक्षितोयुद्धेमहांतंप्राप्तवान्जयं ॥ यस्तुतेसोग्रतोयातियुद्धेसंप्रत्युपस्थिते ॥ ३८ ॥ तंविद्धिरुद्रंकौंतेयदेवदेवंकपर्दिनं ॥ कालःसएवकथितःक्रोधजेतिमयातव ॥ ३९ ॥ निहतास्तेनवैपूर्वंहतवानसियान्रिपून् ॥ अप्रमेयप्रभावंतंदेवदेवमुमापतिं ॥ नमस्वदेवंप्रयतोविश्वेशंहरमक्षयं ॥ १४० ॥ यश्चतेकथितःपूर्वंक्रोधजेतिपुनःपुनः ॥ तस्यप्रभावएवाग्रेयच्छ्रुतंतेधनंजय ॥ ४१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांति० मोक्ष० प० नारायणीयेद्विचत्वारिंशदधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३४२ ॥ ॥ ७ ॥ शौनकउवाच सौतेसुमहदाख्यानंभवतापरिकीर्त्तितं ॥ यच्छ्रुत्वामुनयःसर्वेविस्मयंपरमंगताः ॥ १ ॥ सर्वाश्रमाभिगमनंसर्वतीर्थावगाहनं ॥ नतथाफलदंसौतेनारायणकथायथा ॥ २ ॥ पावितांगाःस्मसंवृत्ताःश्रुत्वेमामादितःकथां ॥ नारायणाश्रयांपुण्यांसर्वपापप्रमोचनीं ॥ ३ ॥ दुर्दर्शोभगवान्देवःसर्वलोकनमस्कृतः ॥ सब्रह्मकैःसुरैःकृत्स्नैरन्यैश्चैवमहर्षिभिः ॥ ४ ॥ दृष्टवान्नारदोयत्तुदेवंनारायणंहरिं ॥ नूनमेतद्यनुमतंतस्यदेवस्यसूतज ॥ ५ ॥ यद्दृष्टवाञ्जगन्नाथमनिरुद्धतनौस्थितं ॥ यत्प्राद्रवत्पुनर्भूयोनारदोदेवसत्तमौ ॥ ६ ॥ नरनारायणौद्रष्टुंकारणंतद्ब्रवीहिमे ॥ सौतिरुवाच तस्मिन्यज्ञेवर्त्तमानेराज्ञःपारिक्षितस्यवै ॥ ७ ॥ कर्मांतरेषुविधिवद्वर्तमानेषुशौनक ॥ कृष्णद्वैपायनंव्यासमृषिंवेदनिधिंप्रभुं ॥ ८ ॥ परिपप्रच्छराजेंद्रःपितामहपितामहं ॥ जनमेजयउवाच श्वेतद्वीपान्निवृत्तेननारदेनसुरर्षिणा ॥ ९ ॥

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

Digitized by Google